

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor nr.17
Sector 5 , București, CP 050741
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336.85.48

DECIZIA NR.368/2014

privind soluționarea contestației formulate de

SC .X. SRL din .X.

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr.**921571/21.10.2014**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X., prin adresa nr..X./2014, înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.921571/21.10.2014 cu privire la contestația formulată de **SC .X. SRL** cu sediul în .X., Parc .X. nr..X., județul .X. CUI .X., înregistrată la ORC sub nr.X.

Contestația a fost formulată împotriva *Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr..X./2014* act administrativ fiscal emis de Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X., privind suma totală de **.X. lei**, reprezentând:

- **.X. lei – taxa pe valoarea adăugată,**
- **.X. lei – dobanzi/majorari de intarziere,**
- **.X. lei – penalitati de intarziere,**
- **.X. lei – impozit pe profit,**
- **.X. lei – dobanzi/majorari de intarziere,**
- **.X. lei – penalitati de intarziere,**
- **.X. lei – venituri dividende persoane fizice,**
- **.X. lei – dobanzi/majorari de intarziere,**
- **.X. lei – penalitati de intarziere.**

De asemenea, **SC .X. SRL** contestă și *Dispoziția privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr..X./2014* și solicită suspendarea măsurilor asiguratorii impuse prin Procesul verbal nr..X./2013 și Procesul verbal nr..X./2013.

În raport de data comunicării actului administrativ fiscal emis, respectiv **.X./2014**, potrivit datei înscrise pe confirmarea de primire, anexată în copie la dosarul cauzei, contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la registratura Administrației Județene a Finanțelor Publice .X. la data de **07.10.2014**, așa cum rezultă din stampila instituției aplicată pe originalul contestației, aflat în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.c) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită să soluționeze contestația formulată de **SC .X. SRL**.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr..X./2014 emisă de organele de inspectie fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X., în baza Raportului de inspectie fiscală nr..X./2014, societatea susține următoarele:

1. În ceea ce privește întocmirea defectuoasă a raportului de inspectie fiscala, SC .X. SRL precizează că există aspecte de nelegalitate și netemeinicie în întocmirea actelor administrative contestate, fapt pentru care solicită anularea sau desființarea în totalitate cu efect retroactiv a actelor contestate, respectiv:

- consilierii desemnați și-au depășit atribuțiile întocmind actele administrativ fiscale emise la solicitarea Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate .X., fiind încălcate prevederile art.94 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Mai mult, societatea precizează că Garda .X., ulterior Direcția .X. din cadrul ANAF sunt singurele structuri care au ca atribuții verificarea solicitată de organele de urmărire penală, constatări tehnico-științifice și investigații .X.. Astfel, conform prevederilor legale în materie, trebuia să se remită adresa .X. nr..X./2011 ca nefiind de competența acestora din 2011 și până la emiterea adresei de inspectie fiscală nr..X./2013 au trecut 2 ani, .X. .X. arată că există un dosar de urmărire penală cu nr..X./2011, dar fără a face referire pentru care societate este deschis.

- organele de inspectie fiscala se bazează în actul de inspectie pe constatările altor institutii, respectiv ale Garzii .X. și ale D.I.I.C.O.T.-.X. pe relația SC .X. SRL cu partenerul acesteia, SC .X. SRL, fără a face constatări proprii conform art.65 alin.2) din Codul de procedura fiscala,

- la punctul 3) din contestatie administratorul societatii dorește sa cunoasca definitia unei societati de „*tip fantoma*”, în condițiile în care „*aceasta nu inregistreaza si declara la finante obligatiile fiscale*”,

- contestatara precizează că societatea .X. SRL nu este o societate de „*tip fantoma*” întrucât alti parteneri ai acesteia declara tranzactii cu aceasta în declaratiile recapitulative 390 si 394, iar administratorul acestei societati a recunoscut operatiunile efectuate cu .X. SRL prin declaratia data la D.I.I.C.O.T.-.X. in luna .X./2014, fapt adus la cunostinta organelor de inspectie fiscala prin nota explicativa data de administratorul societatii .X. SRL, notă care nu a fost luată în considerare de organele de inspecție fiscală,

- de asemenea, contestatara susține că organele de inspectie fiscala „*utilizeaza informatii pe care le doreste respectiv de la alte institutii si nu efectueaza o analiza utilizand chiar baza lor de date*”, astfel încât constatările nu sunt reale și nu reprezintă constatări proprii,

- mai mult, contestatara mentioneaza că la momentul emiterii contestatiei societatea nu a avut acces la documentele care au fost ridicate de DIICOT .X., fapt pentru care își rezerva dreptul de a justifica aceste constatări la data intrării în posesie a documentelor. La momentul ridicării documentelor de către DIICOT .X., respectiv .X./2014, nu au fost numerotate actele ridicate, în prezența societății si nici nu au fost remise copii certificate. Mai mult, organele de inspecție fiscală au constatat ca au mai ramas unele contracte și documente care nu au fost ridicate de DIICOT, dar nu s-a ținut cont de ele, aceștia amintind doar numărul și data actelor ce au stat la baza constatarilor, fără a face trimitere la anexele numerotate ca făcând parte din dosar, respectiv Nota de constatare a Gărzii .X. nr..X./2011, adresa .X. nr..X./2011.

2. În ceea ce privește constatările fiscale privind impozitul pe profit societatea precizează :

- pentru perioada 2008 - 2009

a) în Raportul de inspecție fiscală .X./2014 se menționează ca în declarația 101 la rd.38 se înscrie o pierdere de recuperat din anii precedenți în suma de .X. lei, fără a se face o verificare și o motivare de ce nu se accepta această pierdere, doar că în declarația anterioară s-a înscris o alta sumă. Constatarea organelor de inspectie fiscala este superficiala și nu este înscrisă ce prevedere legală se încalcă, fapt pentru care contestatara își rezervă *dreptul de a comenta* până în momentul intrării în posesie a actelor contabile.

- pentru perioada 2010-2012

a) în ceea ce priveste achizitia efectuată in luna .X./2010 de la SC .X. SRL, conform facturii nr. .X., contestara precizează ca organele de inspectie fiscală au stabilit în mod eronat ca societatea nu are drept de deducere a costului de marfă întrucât a avut loc « *implicarea voită în fraudă comisă prin nedeclararea obligatiilor fiscale de catre SC .X. SRL* », întrucât prevederile

legale în materie nu stipulează ca nu ar da drept de deducere pe motivul că societatea a participat voit prin nedeclararea obligatiilor fiscale a partenerului său.

Societatea susține ca sunt îndeplinite prevederile art.19 și art.21 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art.1 alin.3 din OMFP nr.3389/2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere și art.67 alin.2 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, contestatara subliniază că organele de inspectie fiscala au stabilit impozit pe profit pentru cheltuiala nedeductibila cu costul mărfii și totodata au stabilit impozit pe profit prin înregistrarea venitului care cuprinde și costul mărfii și adaosul comercial practicat de societate.

b) pentru perioada .X./2010-.X./2010 contestatara precizează ca la calculul impozitului pe profit stabilit suplimentar în suma de .X.lei nu s-a ținut cont de impozitul declarat în suma de .X. lei.

c) în ceea ce privește diversele materiale de constructii, instalații sanitare, tâmplărie PVC și alte materiale înregistrate pe cheltuieli deductibile de către societate, organele de inspectie fiscala au stabilit în mod eronat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile deoarece societatea nu avea înregistrată nicio constructie, nu este corectă întrucât chiar organele de inspectie fiscală au reținut că societatea deține un punct de lucru în .X., str..X. nr..X.

d) în ceea ce privește mesele servite, sejururile care sunt pentru fiul administratorului, contestatara precizează ca deține contracte economice cu partenerii străini fapt ce rezultă si din extrasul opisului întocmit și semnat de reprezentantii DIICOT. În ceea ce privește achizițiile de mobilier, utilaje agricole care prezinta o valoare mai mare decât limita stabilita, pentru care organele de inspectie fiscală precizează că trebuie incluse în categoria mijloacelor fixe si nu direct pe cheltuieli, societatea susține că acest aspect trebuie avut în vedere la calculul impozitului pe profit, respectiv includerea pe cheltuieli eşalonat conform amortizării fiecarui bun, chiar de către organul de inspectie fiscală.

3. În ceea ce privește constatările fiscale privind taxa pe valoarea adăugata, societatea susține că :

- pentru anul 2010

a) contestatara precizează ca nu poate fi sancționata prin neacceptarea deducerii TVA în suma de .X. lei aferentă facturii nr..X./2010, reprezentând avans marfă, întrucât contabilul a efectuat înregistrări contabile artificiale și avansul nu a fost încasat, deoarece sunt respectate prevederile art.134² alin.2 lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv pct.16¹ (1) din Normele de aplicare a Codului fiscal. Mai mult, administratorul SC .X. SRL prin declarația dată la sediul DIICOT .X. în luna .X./2014 recunoaște tranzacțiile efectuate cu SC .X. SRL.

b) contestatara precizează ca organele de inspecție fiscală în mod eronat nu au acceptat la deducere TVA în suma de .X. lei aferentă facturii nr. .X./2010 conform art.11 alin.1, art.145 alin.2 lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și susține că :

- Raportul de Inspectie Fiscala trebuia sa se bazeze pe documentele contabile prezentate si nu pe rapunsurile la controalele incrucisate si comunicările de la DIICOT si Garda .X., iar simpla constatare că agentul economic nu e de găsit, nu este imputabil societății,
- societatea deține factura conform art.220-236, 238-240, 155 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,
- societatea menționează că nu poate fi ținut solidar cu furnizorul care nu și-a îndeplinit obligațiile fiscale,
- sunt prezentate motivațiile Curții Europene de Justiție care precizează că prin instrumentarea probelor obiective se poate beneficia de prezumția de bună credință a SC .X. SRL si faptul ca SC .X. SRL nu avea cum sa stie ca SC .X. SRL s-ar fi sustras de la declararea si plata obligatiilor fiscale.

c) în ceea ce privește vânzarea de zahar către .X. pentru care nu s-a acceptat scutirea de TVA, societatea contestatară precizează :

- contractele de vânzare-cumpărare au fost ridicate de către DIICOT .X.,
- lipsa mențiunii « scutit cu drept de deducere » nu reprezintă o condiție de a nu se accepta scutirea,
- SC .X. SRL .X. care a efectuat transportul a fost radiată mult după efectuarea transportului,
- neaplicarea scutirii de TVA pe considerentul că de la autoritățile maghiare s-a primit răspuns conform adresei nr..X./2013 «*s-a mutat la un loc necunoscut*», în condițiile în care relațiile comerciale au avut loc în 2010, nu este elocvent,
- organele de inspecție fiscală nu au ținut cont de documentele contabile care demonstau livrarea,
- societatea deține factura, packliste și CMR, nefiind necesar a se solicita foile de parcurs, ordine de deplasare, taxa de drum achitată în .X., întrucât aceste documente sunt ale societății care decontează aceste cheltuieli.

- pentru anul 2011

a) în ceea ce privește livrarea intracomunitară către .X. SRL, conform facturii nr..X./2014, societate care nu prezintă cod valabil de TVA, societatea contestatară precizează că în momentul depunerii Declarației 390 s-ar fi constatat eroarea de cod,

b) pentru livrările către .X. și .X., societatea menționează că au fost întocmite contracte de vânzare-cumpărare marfă franco-fabrică .X., societatea deține documentele prevăzute de art.10 alin.1 din OMFP nr.2226/2006.

Totodată, contestatara precizează că pe factura s-a trecut mențiunea „taxare inversă” și nu „scutit cu drept de deducere”, mențiune minimală care nu reprezintă o condiție de a nu se accepta scutirea. În ceea ce privește transportul, respectiv că societatea transportatoare nu deține mijloace de

transport, contestatara precizeaza că acest fapt nu conditioneaza acceptarea deducerii TVA.

De asemenea, societatea invocă motivatiile Curții Europene de Justitie care precizează că prin instrumentarea probelor obiective se poate beneficia de prezumtia de bună credință a SC .X. SRL, întrucât societatea nu poate fi pedepsita pentru faptele altora, societatea neputând fi investigator pentru comportamentul partenerului său.

- pentru anul 2012

a) în ceea ce priveste TVA fara drept de deducere în suma de .X. lei, aferenta achizitiei de materiale de constructii, în conditiile în care societatea nu avea înregistrată nicio constructie, societatea susține ca nu este corectă întrucât chiar organele de inpecție fiscală au reținut că societatea deține un punct de lucru în .X., str..X. nr..X..

b) în ceea ce privește TVA fără drept de deducere, aferenta meselor servite, sejururilor care sunt pentru fiul administratorului, contestatara precizează ca deține contracte economice cu partenerii străini fapt ce rezultă si din extrasul opisului întocmit și semnat de reprezentantii DIICOT.

c) față de neacordarea scutirii de TVA pentru livrările de zahăr către .X. din anul 2012, contestatara își menține argumentele prezentate în anul 2011,

d) referitor la regimul scutirii aplicabile livrarilor intracomunitare catre partenerii .X. , .X. , .X. , .X. , .X. , .X. si .X. din .X. , contestara susține că:

- au fost întocmite contracte de vânzare-cumpărare marfă foranco-fabrica .X. cu firmele din .X., .X. și .X. ,
- practica organelor de inspectie fiscală este greșită, aceștia punând societatea sa devină investigator, chiar dacă nu este pedepsită pentru faptele altora,
- chiar dacă facturile nu prezintă înscrisă mențiunea „scutit cu drept de deducere”, acesta reprezintă un element minimal privind neacordarea scutirii, dar nu o conditie privind acceptarea scutirii,
- societatea a respectat în totalitate prevederile legale pentru aplicarea scutirii de TVA aferenta livrărilor intracomunitare,
- declarațiile luate de la șoferi, de la administratorul societății de transport nu au relevanță, mai mult aceștia înregistând prestația efectuată,
- societatea respectă prevederile art.10 alin.1 din OMFP nr.2226/2006 privind aprobarea Instructiunile de aplicare a scutire de TVA pentru operațiunile prevăzute la art.143 alin.1 lit.a-i, art.143 alin.2 și art.144¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal,
- societatea a încheiat contract cu .X. SRL dar nu este întocmit dupa cerintele organelor de inspectie fiscală, iar transporturile au fost efectuate conform CMR-urilor de către .X. , .X. SRL .X..

4. În ceea ce privește constatările fiscale privind impozitul pe veniturile din dividende, societatea precizează că organele de inspectie fiscală conform art.11 alin.1 din Codul fiscal si pct. 46 din Reglementarile contabile conforme cu Directiva a IV-a aprobate prin OMFP nr.3055/2009,

au stabilit eronat că acordarea avansurilor în sumă de .X. lei către d-na .X. trebuie reconsiderate, în condițiile în care organele de inspecție fiscală nu au competența adunării generale a asociațiilor care distribuie și fixează dividendul.

Mai mult, societatea a înregistrat pierdere în perioada 2008-2011 și 2013 deci nu putea distribui, fixa și plăti dividende atâta timp cât pierderea nu era acoperită, conform art.69 din Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale și organele de inspecție fiscală nu au avut în vedere prevederile pct.248 și 249 din OMFP nr.3055/2009, privind momentul și condițiile acordării dividendului.

Societatea menționează că organele de inspecție fiscală au avut în vedere informațiile primite de la DIICOT .X., declarațiile date de transportatori, de administratorii societăților partenere și nu au avut în vedere evidența contabilă a societății și viramentul efectuat în contul impozitului pe dividende din data de .X. /2014.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr..X./2014 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X., au fost stabilite obligații fiscale suplimentare în sarcina societății ca urmare a constatarilor cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr..X./2014, astfel:

1. În ceea ce privește impozitul pe profit (perioada .X./2008-.X./2012) organele de inspecție fiscală au constatat următoarele deficiențe:

2.1. Anul 2008:

Organele de inspecție fiscală au stabilit, în conformitate cu prevederile OPANAF nr.101/2008, pierderea de reportat în anii următori ce va fi reconsiderată la suma de .X. lei, astfel:

.X. lei (pierdere fiscală aferentă anului fiscal 2008) + .X. lei (pierdere fiscală de reportat declarată de societate pentru anul fiscal 2007, conform declarației 101 privind impozitul pe profit aferentă anului 2007, înregistrată la organul fiscal competent sub nr..X./2008).

2.2. Anul 2009:

În conformitate cu prevederile OPANAF nr.101/2008, cu modificările și completările ulterioare, pierderea de reportat în anii fiscali următori va fi reconsiderată de către organele de inspecție fiscală la suma de .X. lei, astfel: .X. lei (pierdere fiscală aferentă anului fiscal 2009) + .X. lei (pierdere fiscală de reportat stabilită de organele de inspecție fiscală pentru anul fiscal 2008).

Pentru perioada .X./2009-.X./2009 societatea declară impozit minim în suma de .X. lei.

2.3. Anul 2010:

2.3.1. Perioada .X./2010-.X./2010

2.3.1.1. Organele de inspectie fiscala au stabilit **impozit pe profit** suplimentar in suma de **.X. lei** conform art. 24 alin.2) si alin.4) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, întrucât societatea a înregistrat în mod eronat cheltuieli cu amortizarea unui teren, în condițiile în care terenurile nu reprezinta active amortizabile, iar societatea nu a efectuat amenajari terenurilor, care sa poata fi amortizate.

2.3.1.2. Pentru achizițiile de la SC .X. SRL, aferente facturii nr. .X./2010, organele de inspecție fiscală au stabilit **cheltuieli nedeductibile** la calculul impozitului pe profit in suma de **.X. lei**, avand in vedere implicarea voita in fraudă comisa prin nedeclararea obligatiilor fiscale de catre SC .X. SRL, concluzie care rezulta din faptul ca doamna .X., asociat al SC .X. SRL a întocmit facturile emise de SC .X. SRL.

2.3.1.3. Organele de inspectie fiscala stabilesc suma de **.X. lei** ca si **cheltuiala nedeductibila** la calculul impozitului pe profit in conformitate cu prevederile art.21 alin.1) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare. Aceste cheltuieli sunt aferente facturii nr..X./2010 in suma de .X. lei, reprezentand contravaloare pachete servicii .X., .X. lei aferente facturii proforme nr..X./2010, reprezentand contravaloare pachete servicii .X. și facturii definitive nr..X./2010, în suma de .X. lei, reprezentand contravaloarea serviciilor aferente facturii proforme nr..X./2010, întrucât aceste servicii nu sunt efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile.

Astfel, organele de inspectie fiscala au procedat la recalcularea rezultatului fiscal aferent perioadei .X./2010-.X./2010, rezultând **impozit pe profit** datorat in suma de **.X.lei**.

2.3.2. Perioada .X. /2010-.X./2010

2.3.2.1. Organele de inspectie fiscala au stabilit **impozit pe profit** suplimentar in suma de **.X. lei** conform art.24 alin.2) si alin.4) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, întrucât societatea a înregistrat în mod eronat cheltuieli cu amortizarea unui teren, în condițiile în care terenurile nu reprezinta active amortizabile, iar societatea nu a efectuat amenajari terenurilor, care sa poata fi amortizate.

2.3.2.2. **Cheltuiala** in suma de **.X. lei** a fost tratată de organele de inspecție fiscală ca si **nedeductibila fiscal** la calculul impozitului pe profit conform art.21 alin.4) lit.ș) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, întrucât la data de .X./2010 societatea înregistrează pe cheltuiala deductibila o descrestere a valorii activelor.

2.3.2.3 S-a stabilit că suma de **.X. lei** reprezintă **cheltuială nedeductibilă** la calculul impozitului pe profit, in conformitate cu prevederile art.21) alin.4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si

completarile ulterioare, întrucât societatea la data de .X./2010 a inclus pe cheltuieli suma de .X. din factura proforma nr..X. emisa de SC .X. SRL, iar factura proforma nu reprezinta document justificativ pentru încadrarea cheltuielii ca deductibila fiscal.

Organele de inspectie fiscala au procedat la recalcularea rezultatului fiscal aferent perioadei .X. /2010 - .X./2010 stabilind impozit pe profit datorat în sumă de .X. lei.

2.4. Anul 2011

2.4.1. Cheltuielile în suma de **.X. lei**, reprezentând diverse materiale de constructii, instalatii sanitare, tamplarie PVC si alte materiale destinate construirii, amenajarii sau intretinerii unor constructii, au fost stabilite ca și **cheltuieli nedeductibile**, deoarece nu sunt efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, in conformitate cu prevederile art.21 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare. Organele de inspectie fiscale au stabilit ca dupa data de .X./2011 societatea nu mai detinea in patrimoniu active imobilizate, respectiv constructii.

2.4.2. Întrucât, societatea a inclus pe cheltuieli deductibile suma de **.X. lei**, reprezentand mobilier, utilaje agricole, produse electrocasnice, produse din portelan, periute dinti, inel de aur cu diamant, racitor vin, bilete meci, sejururi in .X. si .X. pentru .X., persoana care nu are calitate în societate si alte cheltuieli, fara a justifica necesitatea efectuării acestora în scopul realizării de venituri, in conformitate cu prevederile art.21 alin.1) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspectie fiscala au stabilit ca si **nedeductibila** la calculul impozitului pe profit aceste **cheltuieli**.

Organele de inspectie fiscala au procedat la recalcularea rezultatului fiscal aferent anului 2011, rezultând **impozit pe profit** datorat în suma de **.X. lei**.

2.5. Anul 2012

2.5.1. Suma de **.X. lei** a fost stabilită de organele de inspectie fiscala ca și **cheltuială nedeductibila** la calculul impozitului pe profit, in conformitate cu prevederile art.21 alin.4) lit.t) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, întrucât societatea a dedus integral cheltuielile cu combustibilul în suma de .X. lei, cu intretinerea si reparatia unui autoturism fara a face dovada utilizarii exclusive în scopul activității economice.

Societatea a dedus integral cheltuielile la calculul impozitului pe profit, in suma de .X. lei in loc sa deduca 50% din cheltuielile respective, adica suma de .X. lei.

2.5.2 Suma de **.X. lei** a fost stabilită de organele de inspectie fiscala ca si **cheltuială nedeductibila** la calculul impozitului pe profit in conformitate cu prevederile art.21 alin.1) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu

modificarile si completarile ulterioare, întrucât societatea a inclus suma pe cheltuieli deductibile fara a justifica necesitatea efectuării acestora în scopul realizării de venituri impozabile,

2.5.3 Întrucât, societatea nu mai detinea în patrimoniu active imobilizate, respectiv constructii, organele de inspectie fiscală au stabilit cheltuieli nedeductibile în sumă de .X. lei la calculul impozitului pe profit în conformitate cu prevederile art.21 alin.1) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare. Aceste cheltuieli sunt aferente achizițiilor reprezentând diverse materiale de constructii destinate construirii, amenajarii sau intretinerii unor constructii, cheltuieli care nu sunt efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Organele de inspectie fiscala au procedat la recalcularea rezultatului fiscal aferent anului 2012 stabilind impozit pe profit suplimentar în sumă de .X. lei, iar debitul suplimentar stabilit de catre organe de inspectie fiscala este de .X. lei, diferenta între impozitul pe profit stabilit de inspectia fiscala si impozitul pe profit declarat de contribuabil (= .X. lei – .X. lei).

Organele de inspectie fiscala au procedat astfel, la stabilirea debitelor suplimentare aferente impozitului pe profit dupa cum urmeaza:

Anul 2010: Impozit pe profit stabilit suplimentar- .X. lei;

Anul 2011: Impozit pe profit stabilit suplimentar- .X. lei;

Anul 2012: Impozit pe profit stabilit suplimentar- .X. lei;

Total Impozit pe profit stabilit suplimentar: .X. lei.

Pentru neplata la scadență a impozitului pe profit suplimentar în cuantum de .X. lei, organele de inspectie au procedat la calcularea de dobânzi/majorări de întârziere în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei, în conformitate cu prevederile art.120 alin.(7), art.120¹ alin.1) și art.119 alin.1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de .X. lei (.X./2008-.X./2013), organele de inspectie fiscală au constatat următoarele deficiențe:

1.3. Anul 2010

1.3.1. suma de .X. lei – reprezintă TVA dedusă de societate aferentă facturilor nr..X./2010 și nr..X./2010 reprezentand avans zahar de la .X. SRL. La data de .X./2010 societatea stinge artificial datoria fata de furnizor mai puțin suma TVA-ului deductibil pentru care s-a exercitat dreptul de deducere în mod artificial. Având în vedere ca nu au fost identificate în extrasele de cont bancare si în evidenta contabila, plati aferente acestor facturi de avans marfa, organele de inspectie fiscală au stabilit că SC .X. SRL deduce nelegal TVA în suma de .X. lei, fara a avea însa acest drept de exercitare

conform art.134² și art.145 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

1.3.2. Organele de inspectie fiscală au constatat că societatea a dedus TVA în suma de .X. lei și a înregistrat cheltuieli deductibile în suma de .X. lei din factura nr..X./2010 emisa de .X. SRL reprezentând prestări servicii, fără a face dovada că serviciile respective au fost efectiv prestate, respectiv fără a prezenta situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare.

Faptul că prestațiile de servicii nu au avut loc, este dovedit de efectuarea stornării facturii nr..X./2010 prin factura nr..X./2010. Pentru perioada .X./2010 până la data de .X./2010 s-au calculat **accesorii pentru suma de .X. lei dedusa în mod nejustificat la TVA.**

1.3.3. suma de .X. lei – reprezintă TVA dedusă de societatea în baza facturii nr. .X./2010 emisa de societatea **.X. SRL.**

În baza art. 11 alin (1) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, în baza art. 145 alin (2) lit a din Codul Fiscal și a reinterpretațiilor art. 145 alin (2) lit a din Codul Fiscal aduse prin Hotărârile Curții Europene de Justiție Hotărârile Curții Europene de Justiție pronunțate în cazurile C-439/04 și C-440/04 din 6 iunie 2006 (cazul Kittel-Axel), C-354/03, C-355/03 și C-484/03 din 12 ianuarie 2006 (Optigen Ltd (C-354/03), Fulcrum Electronics Ltd (C-355/03), Bond House Systems Ltd (C-484/03)), C-324/11 din 6 septembrie 2012 (Gabor Toth) și cazul Halifax (C255/02 din 21.02.2006), precum și că societatea .X. SRL acționează ca o „firmă tampon” , fiind considerată de autoritățile fiscale societate de tip „fantoma” care nu funcționează la sediul declarat, nu își îndeplinește obligațiile fiscale și este coordonată și de alte persoane în afara reprezentanților legali ai acesteia, în scopul obținerii de avantaje fiscale, printre care și reprezentanții SC .X. SRL, organele de inspectie fiscală au procedat la retratarea operațiunilor de achiziție efectuate de SC .X. SRL de la SC .X. SRL, constatând pe baza înscrisurilor din facturile emise de SC .X. SRL că există suspiciunea de participare cu bună știință a SC .X. SRL la fraudă comisa de SC .X. SRL prin nedeclararea de către aceasta din urmă a obligațiilor fiscale privind TVA și impozitul pe profit, având în vedere controlul direct pe care îl au reprezentanții societății SC .X. SRL asupra societății .X. SRL.

Retratarea operațiunilor este efectuată din punct de vedere fiscal urmând ca organele abilitate să se pronunțe asupra faptei.

1.3.4. suma de .X. lei – reprezintă TVA dedusă eronat de societate întrucât organele de inspectie fiscală au constatat că a fost dedusă pentru servicii care nu au fost efectuate în folosul operațiunilor taxabile.

Organele de inspectie fiscală au stabilit un debit suplimentar în suma de .X. lei în conformitate cu prevederile art.145 alin.2) lit.a) și art.146 alin.1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

1.3.5. suma de **.X. lei** – reprezintă TVA dedusă de societate în baza facturii proforme nr..X./2010 emisa de SC .X. SRL. Intrucat factura proforma nu reprezinta document justificativ pentru exercitarea dreptului de deducere, organele de inspectie fiscala au stabilit un debit suplimentar la TVA in suma de .X. lei in conformitate cu prevederile art.146 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

1.3.6. suma de **.X. lei**– reprezintă TVA scutită cu drept de deducere, conform prevederilor art.143,alin.(2),lit.a) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal –Titlul VI TVA, cu modificarile si completarile ulterioare, aferentă livrării efectuate de SC .X. SRL catre societatea .X., .X., cod TVA .X., reprezentand livrari de produse alimentare (zahar).

Organele de inspectie fiscala au stabilit ca livrarile de produse alimentare (zahar) catre .X., .X., in suma de .X. lei, facturate in luna .X./2010, nu sunt scutite de TVA cu drept de deducere, intrucat nu indeplinesc conditiile unor livrari intracomunitare prevazute la art. 128, alin. (9) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, acestea reprezentand in fapt livrari interne de bunuri pentru care se colecteaza taxa pe valoarea adaugata, conform prevederilor art. 140, alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, cota TVA valabila in .X./2010 fiind de 19%.

Astfel, pentru livrarile de bunuri facturate catre .X., .X., in suma de .X. lei, livrari care nu indeplinesc conditiile unor livrari intracomunitare, organele de inspectie fiscala au stabilit TVA colectata suplimentar in suma de .X. lei.

1.4. Anul 2011

1.4.1. suma de **.X. lei** – a fost considerata de organele de inspectie fiscala debit suplimentar la TVA in conformitate cu prevederile art.145 alin.2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, întrucât societatea deduce TVA pentru diverse materiale de constructii, instalatii sanitare, tamplarie PVC si alte materiale destinate construirii, amenajarii sau intretinerii unor constructii, în condițiile în care dupa data de .X./2011 societatea nu mai detinea in patrimoniu active imobilizate, respectiv constructii.

1.4.2 suma de **.X. lei** - reprezintă TVA dedusă de societate pentru achizitii care nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor reprezentand mobilier, utilaje agricole, produse electrocasnice, periute dinti, produse din portelan.

Organele de inspectie fiscala au constatat că aceste achizitii nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, astfel suma de .X. lei a fost considerata de organele de inspectie fiscala ca si debit suplimentar la TVA in conformitate cu prevederile art.145 alin.2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare

1.4.3. suma de **.X. lei** – reprezintă TVA scutită cu drept de deducere, conform prevederilor art.143,alin.(2),lit.a) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal –Titlul VI TVA, cu modificarile si completarile ulterioare, aferent livrării

efectuate de SC .X. SRL catre din .X. - .X. , cod TVA .X. , reprezentand livrari intracomunitare de bunuri (zahar), conform facturi nr..X. /2011.

In urma verificarii valabilitatii codului de TVA al societatii .X. , .X. , organele de inspectie fiscala au constatat ca aceasta nu detine un cod valabil de înregistrare în scopuri TVA in perioada de referinta, respectiv luna .X./2011, societatea încălcând prevederile art.1 alin.(2) din OMF nr.3419/2009.

Astfel pentru prestarile de servicii facturate către partenerul .X. , .X. , dar pentru care societatea nu a prezentat un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, în valoare de .X. lei, în timpul inspectiei s-a procedat la colectarea TVA în sumă de .X. lei.

1.4.4. organele de inspectie fiscala au constatat că datele înscrise în documentele care atestă efectuarea transporturilor nu corespund realității pentru livrarile de produse alimentare (zahar) catre .X., .X. , in suma de .X. lei, facturate in luna .X./2011, fapt pentru care livrările nu sunt scutite de TVA cu drept de deducere. Astfel, livrările nu indeplinesc conditiile unor livrari intracomunitare prevazute la art.128 alin.9) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, acestea reprezentand in fapt livrari interne de bunuri pentru care se colecteaza taxa pe valoarea adaugata, conform prevederilor art.140 alin.1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, și au fost stabilite diferențe suplimentare privind TVA colectată în sumă de **.X. lei.**

1.4.5. pentru livrarile de zahar catre .X. , .X., in suma de .X. lei, facturate in perioada .X.-.X. 2011, organele de inspectie fiscala au constatat că nu sunt scutite de TVA cu drept de deducere, intrucat societatea nu a dovedit ca marfurile au parasit in mod fizic teritoriul Romaniei, respectiv realitatea operatiunilor desfășurate și nu indeplinesc conditiile unor livrari intracomunitare prevazute la art.128 alin.9) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, acestea reprezentand in fapt livrari interne de bunuri pentru care se colecteaza taxa pe valoarea adaugata in suma de **.X. lei**, conform prevederilor art.140 alin.1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

1.5. Anul 2012

1.5.1. Întrucât societatea nu detine in patrimoniu active imobilizate, respectiv constructii, organele de inspectie fiscala au stabilit debit suplimentar la TVA in suma de **.X. lei** pentru achizițiile care nu sunt destinate utilizării în folosul operatiunilor taxabile, in conformitate cu prevederile art.145, alin. 2), lit.a) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare

1.5.2. pentru achizițiile care nu sunt destinate utilizării în folosul operatiunilor sale taxabile in suma de .X. lei, reprezentand produse electrocasnice, ochelari, ceasuri, produse din portelan, trusa cosmetica, bauturi alcoolice, mese servite, sejururi turistice, organele de inspectie fiscala au stabilit debit suplimentar la TVA în suma de **.X. lei** in conformitate cu prevederile art.145,

alin. 2), lit.a) si alin.5) lit.b) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare

1.5.3. suma de **.X. lei** a fost stabilită de catre organele de inspectie fiscala ca si debit suplimentar la TVA in conformitate cu prevederile art.145¹, alin. 1) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, întrucât pentru achizițiile de combustibil si pentru achizitii efectuate pentru intretinerea si reparatia unui autoturism utilizat atât pentru activitatea economică, cât și pentru uz personal, se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului și a taxei aferente cheltuielilor legate de acesta.

1.5.4.-1.5.11 pentru livrarile de zahar catre:

- .X. , .X., in suma de .X. lei, facturate in luna .X./2012,
- .X., .X., in suma de .X. lei, facturate in .X./2012,
- .X., .X., in suma de .X. lei, facturate in perioada .X.-.X./2012,
- .X., in suma de .X. lei, facturate in luna .X./2012,
- .X., in suma de .X. lei, facturate in luna .X./2012,
- .X., in suma de .X. lei, facturate in perioada .X.-.X./2012,
- .X. din .X. , in suma de .X. lei, facturate in luna .X./2012,
- .X., .X. , in suma de .X. lei, facturate in perioada .X.-.X./2012 , organele de inspectie fiscală au constatat că nu sunt scutite de TVA cu drept de deducere, intrucat societatea nu a dovedit realitatea operatiunilor desfășurate, fapt pentru care aceste tranzacții nu indeplinesc conditiile unor livrari intracomunitare prevazute la art.128 alin.9) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, acestea reprezentand in fapt livrari interne de bunuri pentru care se colecteaza taxa pe valoarea adaugata in suma de **.X. lei**, conform prevederilor art.140 alin.1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

1.6. Anul 2013

1.6.1. suma de **.X. lei** a fost stabilită de catre organele de inspectie fiscala ca si debit suplimentar la TVA in conformitate cu prevederile art.145¹, alin. 1) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, întrucât pentru achizițiile de combustibil si pentru achizitii efectuate pentru intretinerea si reparatia unui autoturism utilizat atât pentru activitatea economică, cât și pentru uz personal, se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului și a taxei aferente cheltuielilor legate de acesta.

Pentru neplata la scadență a sumei totale de .X. lei aferentă TVA stabilită suplimentar, organele de inspectie fiscală au procedat la calcularea de dobânzi/majorări de întârziere în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei, în conformitate cu prevederile art.119 alin.1, art.120

alin.(7), art.120¹ alin.(2) lit.a) – c) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

3. În ceea ce privește Impozitul pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice (perioada .X./2008-.X./2013) organele de inspectie fiscala au constatat ca disponibilitatile banesti ale unitatii au fost diminuate cu suma de .X. lei, sumele ridicate nefiind folosite în scopul activitatii economice a SC .X. SRL, ci în scopul personal al asociatului .X. Niculina.

Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de .X. lei ridicata si nerestituata reprezinta dividende nete ridicate, pentru care societatea avea obligatia calcularii, retinerii si declararii impozitului pe dividende în procent de 16% aplicat la suma bruta, respectiv pentru suma de .X. lei conform prevederilor art.7 pct.12 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare si a pct.12 alin. 2 din HG. 44/2004 cu modificarile si completarile ulterioare.

De asemenea in baza principiului prevalentei economicului asupra juridicului (art. 11 alin. 1 din Codul fiscal si pct. 46 din Reglementarile contabile conforme cu Directiva a IV-a aprobate prin OMFP 3055/2009), acordarea de avansuri catre administratori/asociati poate fi reconsiderata, astfel incat sa reflecte continutul economic al unor asemenea operatiuni (ridicare de dividende, acordare de imprumuturi catre administratori/asociati etc.).

Pentru debitul suplimentar stabilit de catre organele de inspectie fiscala în sumă de .X. lei reprezentând impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice, organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea de dobânzi/majorări de întârziere în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei, în conformitate cu prevederile art.119 alin.1, art.120 alin.(7), art.120¹ alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr..X./2014, Raportul de inspecție fiscală nr..X./2014 au fost înaintate Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial .X. în vederea soluționării celor doua dosare penale in derulare, unul inregistrat sub nr. .X./2011 pentru evaziune fiscala si spalare de bani ca urmare a tranzactiilor inregistrate si declarate de SC .X. SRL cu SC .X. SRL CUI: .X., al doilea dosar penal inregistrat sub nr..X. pentru evaziune fiscala, ca urmare a livrarilor intracomunitare efectuate de SC .X. SRL.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

A. PROCEDURA

1. În ceea ce privește argumentul contestatarii potrivit căruia „consilierii desemnați și-au depășit atribuțiile întocmind acest act de control la solicitarea .X. [...]”, aceasta afirmație nu poate fi reținută în susținerea contestației, întrucât temeiul juridic al inspecției fiscale, conform pct.2 din Capitolul I – Date despre inspecția fiscală, este Titlul VII din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Mai mult, inspecția fiscală s-a efectuat în baza avizelor de inspecție fiscală nr..X./2011, nr..X./2014 și nr..X./2014 emise conform art.101 din același act normativ.

Prin adresa nr..X./2014, organele de inspecție fiscală precizează că societatea a fost supusă inspecției fiscale și ca urmare a Circularei ANAF nr..X./2012 privind monitorizarea achizițiilor intracomunitare.

În ceea ce privește precizarea efectuată în cadrul impozitului pe profit - Capitolului III – Constatări fiscale din Raportul de inspecție fiscală nr..X./2014, pag.3, respectiv că „*inspecția fiscală a fost precedată de solicitarea transmisă de Brigada de Combatere a Criminalității Organizate .X. [...] și că „după începerea inspecției fiscale la SC .X. SRL, a fost primită și solicitarea Gărzii .X. .X.”*”, precum și invocarea art.94 alin.5 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv „*Nu intră în atribuțiile inspecției fiscale efectuarea de constatări tehnico-științifice sau orice alte verificări solicitate de organele de urmărire penală în vederea lămuririi unor fapte ori împrejurări ale cauzelor aflate în lucru la aceste instituții.*”, nu pot fi reținute în susținerea contestației întrucât așa cum am arătat anterior inspecția fiscală s-a efectuat ca urmare a selectării contribuabilului pentru inspecția fiscală, selectare care potrivit art.100 alin.3 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu poate fi contestată.

Un alt argument conform căruia inspecția fiscală nu s-a efectuat la solicitarea Gărzii .X. este acela că SC .X. SRL a fost avizată pentru inspecția fiscală, iar în situația în care inspecția fiscală se efectuează la solicitarea altor instituții, nu se transmite aviz de inspecție fiscală conform art.102 alin.4 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. În ceea ce privește argumentul contestatoarei conform căruia organele de inspecție fiscală au emis actele administrativ fiscale în baza constatarilor efectuate de alte instituții, respectiv a Gărzii .X. și a D.I.I.C.O.T.-.X. pe relația SC .X. SRL cu partenerul acesteia SC .X. SRL, fara a face constatări proprii conform art.65 alin.2) din Codul de Procedură Fiscală, se reține că în cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr..X./2014 nu se fac constatări fiscale în baza adreselor primite de la

instituțiilor sus menționate, ci în baza analizării tuturor stărilor de fapt și raporturilor juridice existente pentru speta în cauză.

Mai mult, organele de inspectie fiscala doar au subliniat în actul de control faptul ca SC .X. SRL a fost declarata „*firma fantoma*” de catre aceste institutii, constatarile din Raportul de inspectie fiscala fiind bazate pe documentele contabile si fiscale ale societatii, precum si pe faptul ca partenerul SC .X. SRL nu a mai depus declaratii fiscale, respectiv deconturi de TVA din luna .X./2009 si nu din .X./2014 asa cum mentioneaza contestatara.

Totodată, societatea recunoaste în continutul contestatiei faptul ca SC .X. SRL nu a cuprins în declaratiile fiscale taxele si impozitele rezultate din tranzactiile cu SC .X. SRL.

Organele de soluționare rețin și că administratorul societatii SC .X. SRL face referire la faptul ca administratorul societatii SC .X. SRL a fost audiat de catre .X. în legatura cu aceste tranzactii si ca acesta a recunoscut faptul ca nu a calculat, declarat si depus obligatii fiscale aferente acestora si ca atare inspectorii trebuiau sa faca referire la audierea administratorului SC .X. SRL si sa trateze obligatiile fiscale ca aparținând acestuia.

Se reține, totodată, ca administratorul SC .X. SRL solicita pe de o parte sa nu fie incluse în actele administrativ fiscale emise constatarile altor institutii, iar pe de alta parte precizează că nu au fost folosite informatiile de la alte institutii, respectiv informatii care nu sunt la dispoziția organelor de inspectie fiscală, informații utilizate de personalul .X. în solutionarea Dosarului penal nr..X./2011 deschis pentru administratorul SC .X. SRL în relatia cu SC .X. SRL, rezultand astfel aspecte contradictorii ale contestatoarei care nu pot fi luate în considerare.

Față de prevederile legale invocate, art.65 alin.2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se reține că organele de inspectie fiscala au analizat toate documentele aferente cauzei, și în conformitate cu prevederile art.6 din acelasi act normativ:

„Exercitarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.”

3. Referitor la solicitarea administratorul societatii care dorește sa cunoasca definitia unei societati de „tip fantoma”, se reține că parțial acesta dă si raspunsul acestei intrebari, respectiv precizează „*inafara de faptul ca aceasta nu înregistreaza si declara la finante obligatiile fiscale*”

Se reține că SC .X. SRL ca societate de „*tip fantoma*” nu a fost definita de catre organele de inspectie fiscala în cuprinsul Raportului de inspectie fiscala nr. .X./2014, ci de catre alte institutii, respectiv conform adresei nr.

.X./2013 emisa de Brigada de Combatere a Criminalitatii Organizate .X. (.X.) si inregistrata la Activitatea .X. sub nr. .X./2013.

4. In ceea ce priveste argumentele contestatoarei prin care sustine ca societatea .X. SRL nu este o societate de „tip fantoma”, respectiv pentru faptul ca:

- alti parteneri ai acesteia declara tranzactii cu aceasta in declaratiile recapitulative 390 si 394;
- administratorul acestei societati a recunoscut operatiunile efectuate cu .X. SRL prin declaratia data la D.I.I.C.O.T.-.X. in luna .X./2014 fapt adus la cunostinta organelor de inspectie fiscala prin nota explicativa data de administratorul societatii .X. SRL,

se retine că:

- declaratiile informative depuse de catre partenerii acestei societati vin sa sublinieze faptul ca desi partenerii acestei societati declara aceste tranzactii SC .X. SRL nu le declara, in scopul sustragerii de la plata obligatiilor fiscale,
- declaratiile administratorului SC .X. SRL nu au relevanta din punct de vedere fiscal, acestea fiind utilizate de personalul .X. in solutionarea Dosarului penal nr..X./2011 pentru evaziune fiscală și spălare de bani ca urmare a tranzactiilor înregistrate și declarate de SC .X. SRL cu SC .X. SRL.

Or, cu privire la aceste aspecte urmeaza ca organele de cercetare penala sa se pronunte cu privire la existența/inexistența elementelor constitutive ale infractiunii de evaziune fiscala, organele de inspectie fiscală stabilind prin actele administrativ fiscale emise și contestate obligatii fiscale suplimentare conform dispozițiilor legale in materie.

5. In ceea ce priveste sustinerea contestatoarei privind „conținutul evaziv al raportului de inspectie fiscală”, respectiv ca „inspectorii au amintit doar numarul și data actelor ce au stat la baza constatărilor, fără trimitere la anexele numerotate ca făcând parte din dosar și fără a se aduce la cunostiunță cercetarea realitatii acestor acte, [...]”, se retine că organele de inspectie fiscală au respectat prevederile OPANAF nr.1181/2007 privind modelul și conținutul Raportului de inspectie fiscală, respectând modul de completare a raportului de inspectie fiscală.

Astfel, potrivit normelor legale mai sus citate, organul de inspectie fiscală a depus toate diligentele pentru determinarea corecta a situației fiscale a societății si in acest scop și-a exercitat rolul activ, fiind îndreptățit să obțină si sa utilizeze toate informațiile si documentele pe care le-a considerat utile in funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și in functie de limitele prevăzute de lege.

Totodată, obiectivele vizate de organele de inspectie fiscală au implicat examinarea *in concreto* a stărilor de fapt care sunt relevante pentru impunere si prezentarea acestora in conținutul raportului de inspectie fiscala, detalierea modului in care contribuabilul a interpretat din punct de

vedere fiscal operațiunile analizate, prezentarea punctului de vedere al organelor de inspecție fiscală față de această interpretare și stabilirea consecințelor fiscale în cazul în care tratamentul fiscal aplicat de contribuabil este contrar dispozițiilor legale aplicabile în materie fiscală.

Față de cele prezentate la pct.1-5 se reține că argumentele prezentate de contestatoare nu sunt de natură să conducă la anularea raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere contestate, având în vedere prevederile art.46 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează în mod expres care sunt cauzele care atrag nulitatea actelor administrative fiscale, respectiv *„Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 43 alin. (3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu”*.

Având în vedere că excepțiile ridicate de contestatara nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei, se va proceda la soluționarea pe fond a contestației.

B. FOND

1. Referitor la obligațiile fiscale suplimentare în cuantum de .X. lei, reprezentând:

- impozit pe profit în suma de .X. lei;
 - dobanzi/majorari de intarziere impozit pe profit în suma de .X./;
 - penalitati de intarziere impozit pe profit în suma de .X. lei;
 - taxa pe valoarea adaugata în suma de .X. lei;
 - dobanzi/majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata în suma de .X. lei;
 - penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata în suma de .X. lei,
 - impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice în sumă de .X. lei,
 - dobanzi/majorari de intarziere aferente impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice în sumă de .X. lei ,
 - penalitati de intarziere aferente impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice în sumă de .X. lei,
- cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care există în derulare la DIICOT .X. doua dosare penale, unul înregistrat sub nr. .X./2011 pentru evaziune fiscală și spalare de bani ca urmare a tranzacțiilor înregistrate și declarate de

SC .X. SRL cu SC .X. SRL CUI .X., și altul înregistrat sub nr..X. pentru evaziune fiscală, ca urmare a livrarilor intracomunitare efectuate de SC .X. SRL, iar organele de inspecție fiscală au înaintat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția .X., Raportul de inspecție fiscală nr..X./2014 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr..X./2014, contestată, în vederea stabilirii existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale vreunei infracțiuni de natură economico .X..

În fapt, în perioada .X./2008-.X./2012, SC .X. SRL a înregistrat în evidența financiar-contabilă documente care nu reflectă operațiuni reale, scopul societății fiind acela de a diminua TVA de plată și impozitul pe profit.

Totodată, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat operațiuni fictive, a evitat constituirea, evidentierea, declararea și plata către bugetul general consolidat a impozitului pe profit și a TVA, fapt ce a condus la diminuarea sumelor datorate bugetului de stat pentru perioada 2008-2012.

În perioada 2010-2012, S.C. .X. SRL a desfășurat activitate de comerț cu ridicata al zahărului, respectiv achiziționează zahăr din Comunitatea Europeană (achiziție supusă taxării inverse) și de pe piața internă și revinde către beneficiari din țară și din Comunitatea Europeană, astfel:

1. S.C. .X. SRL a achiziționat de la furnizorul intern SC .X. SRL zahăr în suma de .X. lei bază și .X. lei TVA, în baza facturii nr. .X./2010.

Organele de inspecție fiscală au constatat că achizițiile de la .X. SRL au la baza achiziții de zahăr, dar cu bună știință SC .X. SRL participă la fraudă comisă de .X. SRL (așa cum reiese din conținutul RIF pag 15-16). Buna știință rezultă din faptul că .X. (asociat al SC .X. SRL) a întocmit facturile emise de .X. către SC .X. SRL.

Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit că SC .X. SRL nu are drept de deducere la TVA în luna .X./2010 pentru suma de .X. lei din factura emisă de SC .X. SRL nr. .X./2010 în baza art.11 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, în baza art.145 alin.(2) lit.a din Codul Fiscal și a reinterpretațiilor art.145 alin.(2) lit.a din Codul Fiscal aduse prin Hotărârile Curții Europene de Justiție pronunțate în cazurile C-439/04 și C-440/04 din 6 iunie 2006 (cazul Kittel-Axel), C-354/03, C-355/03 și C-484/03 din 12 ianuarie 2006 (Optigen Ltd (C-354/03), Fulcrum Electronics Ltd (C-355/03), Bond House Systems Ltd (C-484/03)), C-324/11 din 6 /2012 (Gabor Toth) și cazul Halifax (C255/02 din 21.02.2006).

2. În perioada 2010-2012, S.C. .X. SRL a emis facturi (invoice) de vânzare produse alimentare (zahăr) către .X. .X., .X. .X. , .X. , .X. , .X. , .X. , .X. , .X. , .X. , .X. și .X. din .X. , în scopul creării unei aparențe de legalitate

pentru aplicarea regimului de scutire de TVA prevăzută de art.143 alin.2 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește livrarea de zahăr, organele de inspecție fiscală au constatat că formalismul documentar în vederea simulării livrărilor este demonstrat și de faptul că societatea nu detine contracte încheiate cu partenerii comunitari, având ca obiect vânzarea–cumpărarea de produse alimentare (zahar), categoria, cantitatea, calitatea, prețul și termenii de livrare, cu excepția .X..

Pentru confirmarea realității livrarilor intracomunitare au fost întocmite solicitări către organele fiscale din statele membre – .X., .X. și .X. și solicitări de controale încrucișate la societățile care au efectuat prestări servicii, transport aferente livrarilor de produse alimentare.

Din răspunsurile primite de la autoritățile fiscale din statele membre, rezulta că nu există indicii referitoare la desfășurarea de activități la sediile acestor societăți, nereușind contactarea reprezentanților legali ai acestora, respectiv autoritățile fiscale nu pot confirma realitatea achizițiilor din România, contribuabilii acționând ca un „**comerciant lipsă**”.

În urma controalelor încrucișate efectuate la firmele care au asigurat transportul, respectiv SC .X. SRL și SC .X. SRL a rezultat că:

- transporturile de marfă efectuate de societatea .X. SRL, în relația SC .X. SRL cu .X. **nu corespund** cu documentele înregistrate în evidența contabilă a SC .X. SRL;
- transporturile de marfă efectuate de societatea .X. SRL, în relația SC .X. SRL cu .X. **nu au părăsit teritoriul României**.

Garda .X., în urma verificărilor efectuate la societăți de transport și cumpărători finali, constată că **mărfurile nu au părăsit teritoriul României**, după ieșirea pe poarta depozitului, fiind direcționate către diverși clienți interni de către cei care au lansat comenzile de transport, iar documentele de livrare erau înlocuite cu documente de livrare către cumpărătorii finali din România.

Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit că, pentru livrările intracomunitare în spațiul, S.C. .X. S.R.L. nu poate beneficia de scutirea de TVA prevăzută la art. 143, alin.(2), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, întrucât nu s-a putut dovedi că mărfurile au părăsit în mod fizic teritoriul României, respectiv nu îndeplinesc condițiile unor livrări intracomunitare prevăzute la art.128 alin.(9) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, acestea reprezentând în fapt livrări interne de bunuri pentru care se colectează taxa pe valoarea adăugată, conform prevederilor art.140 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

3. În perioada 2008-2013 SC .X. SRL a făcut plăți prin bancă în favoarea asociatului în sumă de .X. lei, fără a justifica utilizarea acesteia în interesul societății.

În urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că aceste sume plătite de societate asociatului reprezintă dividende pentru care societatea datorează un impozit în sumă de **.X. lei**, conform art.7 pct.12, art.11 și art.67 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, organele de inspecție fiscală din cadrul AJFP .X. au întocmit și transmis Raportul de inspecție fiscală nr..X./2014 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr..X./2014, contestată, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția .X., în interesul soluționării celor două dosare penale în derulare la DIICOT .X., respectiv nr. .X./2011 și nr..X..

În drept, potrivit prevederilor art.214 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă”.

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei atunci când, în speță, există indicii cu privire la săvârșirea unei infracțiuni care are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Astfel, între stabilirea obligațiilor fiscale în sumă de .X. lei reprezentând impozit pe profit, TVA, impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice și accesoriile aferente constatate prin Raportul de inspecție fiscală pentru persoane juridice nr..X./2014, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./2014, contestată, și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Aceasta interdependență constă în faptul că în urma verificărilor, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a diminuat impozitul pe profit cu suma de .X. lei și TVA datorată bugetului de stat cu suma de .X. lei prin aplicarea nejustificată a regimului de deductibilitate și de scutire de TVA pentru operațiuni comerciale de achiziții și livrări intracomunitare simulate de zahăr, aspect confirmat de lipsa contractelor de livrare intracomunitară, lipsa oricărei corespondențe (comenzi, liste de preturi, oferte, acceptare) care se poartă în mod firesc între parteneri economici aflați în țări diferite, faptul că zahărul facturat societăților înregistrate în .X. ,

.X., .X. și .X. , nu a fost transportat în celelalte state membre înscrise în documentele de livrare.

De asemenea, deoarece în timpul inspecției fiscale, S.C. .X. S.R.L. nu a justificat scopul și necesitatea ridicării sumei de .X. lei, respectiv nu a făcut dovada cu documente că ar fi fost executată o contraprestație în folosul societății și nici că acestea au fost utilizate în scopul desfășurării activității societății, organele de inspecție fiscală au considerat aceste sume ca fiind de natura dividendelor, așa cum sunt definite de art.7 alin.1 pct.12 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și, prin urmare, au calculat o diferență suplimentară privind impozitul pe dividende în sumă de .X. lei.

Se reține că orice artificiu care are drept scop esențial doar obținerea unui avantaj fiscal, operațiunea neavând conținut economic, va fi ignorat și situația anterioară artificiei respectiv va fi restabilită. (CEJ – Cauza 255/2002 Halifax & alții).

Practica judiciară a calificat operațiunile fictive ca fiind operațiuni care *“constau în disimularea realității prin crearea aparenței existenței unei operațiuni care în fapt nu există. În acest sens, operațiunea fictivă poate să constea, printre altele, și în cheltuieli care nu au existat în realitate sau care sunt mai mari decât cele reale ori cheltuieli pentru care nu există documente justificative, dar care sunt înregistrate în documentele legale. Înalta Curte a precizat că înregistrarea operațiunilor fictive se poate realiza, fie prin întocmirea de documente justificative privind o operațiune fictivă, urmată de înscrierea în documentele legale a documentului justificativ întocmit care cuprinde o operațiune fictivă, fie prin înscrierea în documentele legale a unei operațiuni fictive pentru care nu există document justificativ”,* astfel cum se precizează în considerentele [Decizia nr. .X. din .X./ 2013 pronunțată în recurs de Înalta Curte de Casație și Justiție](#), descriere care se circumscrie speței.

Potrivit Codului de procedură penală, cercetarea penală reprezintă activitatea specifică desfășurată de organele de urmărire penală, având drept scop strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea făptașilor și la stabilirea răspunderii acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată. Aceste aspecte pot avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

În acest sens, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale având în vedere faptul că organele de inspecție fiscală au considerat că operațiunile efectuate au implicații fiscale pentru care **se ridică problema realității operațiunilor economice declarate**, cu consecința diminuării impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat.

Afirmațiile societății, privind existența documentelor justificative pentru operațiunile desfășurate, nu sunt de natură să infirme constatările organelor fiscale privitoare la realitatea tranzacțiilor, întrucât numai organele de cercetare și urmărire penală, în cadrul competențelor de care dispun, pot stabili dacă operațiunile comerciale au fost derulate conform documentelor prezentate de societate, respectiv dacă documentele justificative evidențiate în contabilitatea contestatarei reflectă realitatea operațiunilor.

Prin Decizia nr..X./1996, Curtea Constituțională a reținut că, nu trebuie ignorate nici prevederile art.22, alin.(1) din Codul de Procedură Penală, devenit art.28 alin.(1) din Legea 135/2010 privind Codul de Procedura Penală, potrivit căreia *„hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptei și a persoanei care a săvârșit-o”*.

Totodată, se reține că prin Decizia nr..X./2011, Curtea Constituțională apreciază că *„în ceea ce privește posibilitatea organului de soluționare a contestației de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei, Curtea a reținut că adoptarea acestei măsuri este condiționată de înrăurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație este firesc ca procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrativ fiscale să fie suspendată fie până la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...]”*.

Se reține că prezenta speță se circumscrie considerentelor deciziilor Curții Constituționale mai sus enunțate, ținând seama de faptul că Raportul de inspecție fiscală nr..X./2014 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./2014, contestată, a fost înaintat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția .X., în interesul soluționării celor două dosare penale în derulare la DIICOT .X., respectiv nr. .X./2011 în vederea stabilirii existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale unor infracțiuni.

Se reține că justa înțelegere a prevederilor legale mai sus invocate trimite la concluzia că decizia privind suspendarea cauzei se impune a fi luată ori de câte ori este vădit că soluția laturii penale a cauzei are o înrăurire hotărâtoare asupra dezlegării pricinii, **suspendarea soluționării având natura de a preîntâmpina emiterea unor hotărâri contradictorii**.

Totodată se reține că, practica jurisprudențială europeană a CEDO privește drept discriminare aplicarea unui regim juridic diferit unor situații similare interzicând expres aplicarea unei diferențe de tratament unor situații analoage sau comparabile.

A proceda altfel, **per a contrario**, ar însemna să fi ignorat cercetările organelor de urmărire penală efectuate în cauză, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au sesizat organele de cercetare penală în

temeiul art.108 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constatându-se indiciile săvârșirii unor infracțiuni, **fapt ce ar fi putut conduce la o contrarietate între hotărârea penală și cea civilă, care ar fi determinat afectarea prestigiului justiției și a ordinii publice, cu consecințele ce ar fi putut decurge din această situație.**

Având în vedere că, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei pentru suma de totală de .X. lei, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.214 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora :

“(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea (...)”

De asemenea, pct.10.1 din O.P.A.N.A.F. nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, statuează că :

“Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art.213, alin.(1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate [...]”.

Având în vedere cele de mai sus, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, se va suspenda soluționarea pe fond a contestației pentru suma de .X. lei, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.214 alin.3 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora: **“(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”**

De asemenea, pct.10.1 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, statuează că :

“Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 213, alin.(1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului

care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate [...]"

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la până la finalizarea laturii penale, **se va suspenda soluționarea contestației formulate de S.C. .X. SRL împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr..X./2014, emisă de AJFP .X., pentru suma de .X. lei, reprezentând:**

- **impozit pe profit in suma de .X. lei;**
- **dobanzi/majorari de intarziere impozit pe profit in suma de .X./;**
- **penalitati de intarziere impozit pe profit in suma de .X. lei;**
- **taxa pe valoarea adaugata in suma de .X. lei;**
- **dobanzi/majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de .X. lei;**
- **penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de .X. lei,**
- **impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice în sumă de .X. lei,**
- **dobanzi/majorari de intarziere aferente impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice în sumă de.X. lei ,**
- **penalitati de intarziere aferente impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice în sumă de .X. lei.**

2. Referitor la obligațiile fiscale suplimentare în cuantum de .X. lei, reprezentând:

- **impozit pe profit in suma de .X. lei;**
- **dobanzi/majorari de intarziere impozit pe profit in suma de .X. lei;**
- **penalitati de intarziere impozit pe profit in suma de .X. lei;**
- **taxa pe valoarea adaugata in suma de .X. lei;**
- **dobanzi/majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de .X. lei;**
- **penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de .X. lei.**

2.1. In ceea ce privește cheltuielile nedeductibile în sumă de .X. lei (.X.+X.+X.) aferente achiziționării de bunuri și servicii și TVA în suma de .X. lei (.X.+X.), Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe cu privire la deductibilitatea acestor cheltuieli la calculul profitului impozabil, respectiv cu privire la dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, în condițiile în care nu se face dovada că aceste bunuri și servicii au fost achiziționate în scopul realizării de venituri impozabile, respectiv în scopul operațiunilor taxabile ale societății.

În fapt, societatea a achiziționat în perioada 2011-2012 diverse materiale de construcții, instalații sanitare, tamplarie PVC și alte materiale destinate construirii, amenajării sau întreținerii unor construcții în suma totală de .X. lei. De asemenea, în anul 2011 societatea a achiziționat bilete meci, mobilier, atomizor, somieră, servicii de transport, utilaje agricole, produse electrocasnice, produse din portelan, periute dinți, inel de aur cu diamant, servicii de cazare și masă, racitor vin, lustră decor, sejururi în .X. și .X. pentru o persoană care nu are calitate în societate, cheltuieli care sunt în sumă de .X. lei.

Organele de inspecție fiscală au stabilit ca aceste cheltuieli nu au fost efectuate în scopul obținerii de venituri impozabile și au fost încadrate ca și cheltuieli nedeductibile fiscal, potrivit prevederilor art.21 alin.1 din Legea nr.571/2003 din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere a TVA aferentă în sumă de .X. lei, nefiind respectate prevederile art.145 alin.2 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, în materia impozitului pe profit sunt incidente prevederile art.21, alin.1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile [...]”.

coroborat cu pct.22 din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, care precizează:

“22. Cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile sunt cheltuielile înregistrate cu realizarea și comercializarea bunurilor, prestarea serviciilor sau executarea lucrărilor [...]”.

Din dispozițiile legale sus citate, se reține că sunt deductibile fiscal la calculul profitului impozabil, numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, respectiv cele înregistrate cu realizarea și comercializarea bunurilor, prestarea serviciilor sau executarea lucrărilor.

În materia TVA sunt incidente prevederile art.145 alin.(1) și alin.2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Iar potrivit art.146 alin.1 lit.a) din același act normativ:

“(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);”.

Față de prevederile legale de mai sus se reține că persoana impozabilă, pentru a beneficia de acordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, trebuie să îndeplinească cumulativ condițiile prevăzute de lege, respectiv să dețină o factură fiscală sau un alt document legal, iar achizițiile să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, au rezultat următoarele aspecte:

- societatea nu mai detine în patrimoniu active imobilizate, respectiv construcții, din data de .X./2011. În decursul perioadei 2011-2012 societatea achiziționează diverse materiale de construcții (cherestea, confecții metalice, tâmplărie PVC, vopsea, lambriu), instalații sanitare, și alte materiale destinate construirii, amenajării sau întreținerii unor construcții în suma totală de .X. lei,
- societatea achiziționează în anul 2011: bilete meci, mobilier, atomizor, somieră, servicii de transport, utilaje agricole, produse electrocasnice, produse din portelan, periute dinți, inel de aur cu diamant, servicii de cazare și masă, racitor vin, lustră décor, sejururi în .X. și .X. pentru o persoană care nu are calitate în societate, în sumă de .X. lei,
- în decursul anului 2012 societatea deduce TVA pentru diverse materiale de construcții, în suma de .X. lei,
- în decursul anului 2012 societatea deduce TVA pentru achiziții reprezentând produse electrocasnice, ochelari, ceasuri, produse din portelan, trusa cosmetică, bauturi alcoolice, mese servite, sejururi turistice în suma de .X. lei.

Prin urmare, se reține că simpla achiziție a bunurilor și a serviciilor nu reprezintă în sine o recunoaștere a utilizării în scop economic a acestor servicii, contestatara fiind obligată, să prezinte documentele justificative din care să reiasă că bunurile și serviciile pentru care s-au efectuat aceste cheltuieli și s-a dedus TVA aferentă, au fost în scopul realizării de venituri impozabile și nu în scop personal.

Totodată, pentru a beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri și/sau servicii orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată trebuie **să facă dovada** că acestea sunt destinate utilizării în folosul **operațiunilor sale taxabile**. Justificarea serviciilor ca fiind destinate

operațiunilor sale taxabile revine persoanei impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată care a achiziționat serviciile respective.

Or, contestatara nu a depus în susținerea contestației niciun document din care să reiasă că aceste achiziții au fost efectuate în scopul obținerii de venituri impozabile, ci doar s-a marginit să afirme că diversele materiale de construcții, instalații sanitare, tâmplarie PVC și alte materiale „[...] puteau fi folosite și dacă nu aveam în patrimoniu construcții”.

Referitor la susținerea contestatoarei potrivit căreia nu este de acord cu excluderea dreptului de deducere a cheltuielilor privind mesele servite și sejururile pentru .X., motivând faptul că .X. cunoaște limba engleză și că a fost prezent la perfectarea de contracte, organul de soluționare a contestației reține că societatea nu prezintă documente care să justifice calitatea persoanei .X. în societate, precum și a rezultatelor acestor participări

În ceea ce privește achizițiile de mijloace fixe, reprezentând mobilier și motosapa care au o valoare fiscală mai mare decât limita stabilită prin HG, la data intrării în patrimoniul contribuabilului și care ar fi trebuit să fie incluse în categoria mijloacelor fixe amortizabile, iar cheltuielile acestora să fie deduse pe seama amortizării, societatea nu a făcut dovada că îi erau necesare și nu a prezentat documente din care să rezulte că a desfășurat activitate cu acestea, în scopul realizării de operațiuni taxabile și obținerii de venituri impozabile.

Așa cum s-a reținut mai sus că societatea a înregistrat aceste achiziții în evidența contabilă doar în baza facturilor emise de societățile în cauză, fără alte documente justificative care să ateste scopul în care au fost efectuate cheltuielile respective, însă simpla procurare a unui bun/serviciu pe numele contribuabilului nu reprezintă o recunoaștere a utilizării în sens economic a acestuia.

Mai mult, în vederea demonstrării necesității achiziției unor astfel de servicii în scopul operațiunilor taxabile societatea trebuia să prezinte documente justificative, în același sens fiind și Decizia nr. X./2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care se stipulează că efectuarea corespunzătoare a serviciului trebuie probată cu documente având în vedere că legiuitorul a conceput dreptul de deducere a taxei nu ca pe o ficțiune, ci în sensul că serviciul prestat trebuie dovedit ca fiind efectuat în conformitate cu necesitățile contribuabilului pentru realizarea operațiunilor sale taxabile.

Având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și faptul că societatea contestatoare nici prin contestația formulată nu depune documente justificative, care să combată constatarea organelor de inspecție fiscală, iar prin argumentele aduse nu schimbă situația de fapt constatată, se reține că în mod corect organele de inspecție fiscală au stabilit cheltuieli nedeductibile în sumă de .X. lei și nu au

acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, deoarece achizițiile de bunuri/servicii nu au fost efectuate în vederea obținerii de venituri impozabile și nici în scopul efectuării de operațiuni taxabile.

Astfel, în temeiul art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră:

„Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”,

coroborat cu pct.11.1 lit.a) din OPANAF nr.2906/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”, se va respinge contestația ca neîntemeiată pentru impozitul pe profit aferent cheltuielilor în sumă de .X. lei și pentru TVA în sumă de .X. lei.

2.2. Referitor la TVA în sumă de .X. lei aferentă facturii nr..X. /2011 emisă de SC .X. SRL către .X. SRL din .X. , Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă societatea contestatoare are dreptul să aplice scutirea de taxa pe valoarea adăugată aferentă acestei livrări intracomunitare, în condițiile în care nu prezintă un cod valabil de TVA al societății beneficiare.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că SC .X. SRL a efectuat o livrare intracomunitară de bunuri (zahăr), către beneficiarul .X. - .X. , având cod TVA .X. , în baza facturii nr..X. /2011, iar pentru această factură societatea nu a înregistrat și nu a declarat TVA întrucât a considerat că operațiunea este scutită de TVA conform art.143 alin.2 lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În urma verificării valabilității codului de TVA al societății .X. , .X. , organele de inspecție fiscală au constatat că aceasta nu deține un cod valabil de înregistrare în scopuri TVA în perioada de referință, respectiv luna .X./2011.

Astfel, fiind încălcate prevederile art.1 alin.2 din OMFP nr.3419/2009 privind modificarea și completarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art.143 alin.1) lit.a) - i), art.143 alin.2) și art.144¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr.2.222/2006, organele de inspecție fiscală au stabilit colectarea TVA în suma de .X. lei.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.143 alin.2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“[...] (2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, cu excepția:

1. livrărilor intracomunitare efectuate de o întreprindere mică, altele decât livrările intracomunitare de mijloace de transport noi;

2. livrărilor intracomunitare care au fost supuse regimului special pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, conform prevederilor art. 152²;[...]”

În conformitate cu prevederile art.10 alin.1) lit.a), lit.b) și lit.c) din O.M.F.P. nr.2222/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art.143 alin.(1) lit.a) - i), art.143 alin.2) și art.144¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

“(1) Scutirea de taxă pentru livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art.143 alin.2) lit.a) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu excepțiile de la pct. 1 și 2 ale aceleiași litere a), se justifică pe baza următoarelor documente:

a) factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art.155 alin.5) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și în care să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru;

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru;

și, după caz,

c) orice alte documente, cum ar fi: contractul/comanda de vânzare/cumpărare, documentele de asigurare.”

De asemenea, sunt aplicabile prevederile art.1 alin.1 din OMFP nr.3419/2009 privind modificarea și completarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art.143 alin.1) lit.a) - i), art.143 alin.2) și art.144¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr.2.222/2006, care precizează:

“(2) Justificarea scutirilor prevăzute la art.143 alin.1) lit.a) - i), art.143 alin.2) și art.144¹ din Codul fiscal se face de către persoana impozabilă care poate avea calitatea de furnizor/prestator sau, după caz, de beneficiar. Scutirea de taxă pe valoarea adăugată se aplică numai în situația în care locul operațiunii se consideră a fi în România, conform prevederilor art.132 și 133 din Codul fiscal. În cazul serviciilor pentru care ar fi aplicabile prevederile art.133 alin.2) din Codul fiscal, dacă nu se pot prezenta dovezi din care să rezulte că beneficiarul este o persoană impozabilă, se aplică

regulile prevăzute la art.133 alin.3) - (6) din Codul fiscal pentru stabilirea locului prestării serviciilor, iar dacă, potrivit acestor reguli, locul prestării este în România, prestatorul poate aplica o scutire de TVA prevăzută de Codul fiscal, în condițiile justificării acesteia conform prezentelor instrucțiuni, în caz contrar operațiunea fiind taxabilă.”

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține faptul că sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată numai livrările intracomunitare de bunuri efectuate către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de TVA atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru și care trebuie să cuprindă în mod obligatoriu: factura fiscală în care să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru, documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru.

Potrivit Anexei nr.1 pct.2, din O.M.F.P.nr.1706/2006 pentru aprobarea Procedurii de solicitare a verificării valabilității codului de înregistrare în scopuri de TVA și a datelor de identificare ale persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în celelalte state membre, de către persoane înregistrate în scopuri de TVA în România, în vigoare de la .X./2007, se prevede:

“2. Verificarea valabilității codurilor de înregistrare în scopuri de TVA, furnizate vânzătorilor din România de către cumpărători din alte state membre, cade în sarcina vânzătorului; informațiile obținute ca urmare a solicitării de verificare au caracter informativ și nu obligă în nici un fel furnizorul informației.”

Prin urmare, din dispoziția legală menționată, se reține faptul că obligația verificării valabilității codurilor de înregistrare în scopuri de TVA a cumpărătorilor din alte state membre revine vânzătorului din România.

Din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv Raportul de inspecție fiscală nr..X./2014 și adresa nr..X./2012 emisă de Grupul de Lucru .X. din cadrul ANAF privind documentele existente la Biroul .X. privind validarea numărului de înregistrare pentru TVA, rezultă că organele de inspecție fiscală nu au acordat scutire pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă livrărilor intracomunitare efectuate către societatea .X. din .X. , deoarece codul de identificare în scopuri de TVA completat pe factura de livrare intracomunitară era invalid în luna .X./2011, perioadă când a fost emisă această factură de livrare către societatea .X. din .X. , și prin urmare scutirea de taxă nu a fost justificată cu documente întocmite potrivit legii.

Potrivit reglementărilor legale enunțate mai sus, justificarea scutirii de TVA pentru livrările intracomunitare se face cu factura fiscală care cuprinde în mod obligatoriu numele, adresa și **codul valabil de înregistrare în scopuri de TVA al cumpărătorului.**

Argumentul adus în probatoriu de către contestatoare, respectiv societatea a depus Declarația 390 în care s-a înscris acest partener iar “*prin*

prezentarea declarației s-ar fi constatat eroarea de cod”, nu poate fi reținut în soluționarea cauzei întrucât verificarea valabilității codurilor de înregistrare în scopuri de TVA este în sarcina vânzătorului.

În contextul de mai sus, reiese că pentru perioada verificată .X. din .X. nu deținea un cod valabil de identificare în scopuri de TVA fapt precizat și confirmat prin adresa nr..X./2012 emisă de Grupul de Lucru .X. din cadrul ANAF, transmisă A.F.P. .X., informație emisă conform documentelor existente la Biroul .X. care precizează că .X. .X. are codul de TVA anulat începând cu data de .X./2010, anexată în copie la dosarul cauzei de organele de inspecție fiscală.

Față de cele de mai sus, întrucât codul de TVA completat de societatea contestatoare pe factura nr..X. /2011 nu era valid, rezultă că factura fiscală nu conține toate informațiile prevăzute de lege pentru ca societatea să justifice scutirea de TVA pentru livrările intracomunitare de bunuri.

Având în vedere cele precizate, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și prevederile legale incidente speței, se reține că în mod corect organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății taxa pe valoarea adăugată aferentă facturii nr..X. /2011 emisă către un operator intracomunitar al cărui cod de TVA nu era valabil în perioada emiterii facturii, astfel că, în temeiul art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din OPANAF nr.2906/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .X./2014, pentru suma de .X. lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată

2.3. În ceea ce privește impozitul pe profit aferent cheltuielilor efectuate în perioada 2010-2012 în suma de .X. lei, TVA în sumă de .X. lei și accesoriile aferente TVA în sumă de .X. lei (calculate pentru perioada .X./2010-.X./2010), cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala se poate pronunța cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care societatea nu aduce nicio motivație în susținerea acestui capăt de cerere.

În fapt, urmare inspecției fiscale efectuate, organele de inspecție fiscală au stabilit și cheltuieli nedeductibile în sumă de .X. lei în perioada 2010 -2013, respectiv:

- suma de .X. lei, reprezentând cheltuieli aferente amortizării unui teren pentru care nu s-a acordat drept de deducere, nefiind respectate prevederile

art.24 alin.4) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare,

- suma de .X. lei, reprezentând cheltuieli nedeductibile in conformitate cu prevederile art.21 alin.1) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare. Aceste cheltuieli sunt aferente facturii nr..X./2010 in suma de .X. lei, reprezentand contravaloare pachete servicii .X., .X. lei aferente facturii proforme nr..X./2010, reprezentand contravaloare pachete servicii .X. și facturii definitive nr..X./2010, în suma de .X. lei, reprezentand contravaloarea serviciilor aferente facturii proforme nr..X./2010, întrucât aceste servicii nu sunt efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile.

- suma de .X. lei, reprezentând cheltuieli nedeductibile conform art.21 alin.4) lit.ș) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, întrucât la data de .X./2010 societatea înregistrează pe cheltuiala deductibila o descrestere a valorii activelor,

- suma de .X. lei, reprezentand cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit, in conformitate cu prevederile art.21) alin.4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, întrucât societatea la data de .X./2010 a inclus pe cheltuieli suma de .X. din factura proforma nr..X. emisa de SC .X. SRL, iar factura proforma nu reprezinta document justificativ pentru exercitarea dreptului de deducere.

- suma de .X. lei, reprezentând cheltuieli cu combustibilul achizitionat de contribuabil pentru care nu a respectat prevederile art.21 alin.4) lit.t) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare,

- suma de .X. lei, reprezentând cheltuieli produse electrocasnice, produse din porțelan, servicii deplasare, ochelari, ceasuri, plante ornamentale, băuturi alcoolice, mese servite, trusă cosmetică, etc pentru care nu au fost respectate prevederile art.21 alin.1) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, întrucât societatea a inclus suma pe cheltuieli deductibile fara a justifica necesitatea efectuării acestora în scopul realizării de venituri impozabile.

Aceste cheltuieli au contribuit în mod direct, conform Raportului de inspecție fiscală nr..X./2014 la stabilirea impozitului pe profit în cuantum de .X. lei și a accesoriilor aferente în sumă de .X. lei stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr..X./2014.

De asemenea, organele de inspectie fiscală au stabilit și TVA fără drept de deducere în sumă de **.X. lei** în perioada 2010 -2012 și accesoriile aferente TVA în sumă de .X. lei pentru perioada .X./2010-.X./2010, respectiv:

- **.X. lei** – reprezintă TVA dedusă eronat de societate întrucât organele de inspectie fiscală au constatat că a fost dedusă pentru servicii care nu au fost efectuate in folosul operatiunilor taxabile, in conformitate cu prevederile

art.145 alin.2) lit.a) si a art.146 alin.1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare,

- **.X. lei** – reprezintă TVA dedus de societate în baza facturii proforme nr..X./2010 emisa de SC .X. SRL, fără a fi respectate prevederile art.146 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare,

- **.X. lei** – a fost considerata de organele de inspectie fiscala debit suplimentar la TVA in conformitate cu prevederile art.145 alin.2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, întrucât societatea deduce TVA pentru diverse materiale de constructii, instalatii sanitare, tamplarie PVC si alte materiale destinate construirii, amenajarii sau intretinerii unor constructii, în condițiile în care dupa data de .X./2011 societatea nu mai detinea in patrimoniu active imobilizate, respectiv constructii,

- **.X. lei** - reprezintă TVA dedus de societate pentru achizitii care nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor reprezentand mobilier, utilaje agricole, produse electrocasnice, periute dinti, produse din portelan.

Organele de inspectie fiscala au constatat că aceste achizitii nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, astfel suma de .X. lei a fost considerata de organele de inspectie fiscala ca si debit suplimentar la TVA in conformitate cu prevederile art.145 alin.2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare,

- **.X. lei** a fost stabilită de catre organele de inspectie fiscala ca si debit suplimentar la TVA in conformitate cu prevederile art.145¹, alin. 1) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, întrucât pentru achizițiile de combustibil si pentru achizitii efectuate pentru intretinerea si reparatia unui autoturism utilizat atât pentru activitatea economică, cât și pentru uz personal, se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau

leasingului și a taxei aferente cheltuielilor legate de acesta.

- **.X. lei** a fost stabilită de catre organele de inspectie fiscala ca si debit suplimentar la TVA in conformitate cu prevederile art.145¹, alin. 1) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, întrucât pentru achizițiile de combustibil si pentru achizitii efectuate pentru intretinerea si reparatia unui autoturism utilizat atât pentru activitatea economică, cât și pentru uz personal, se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau

leasingului și a taxei aferente cheltuielilor legate de acesta,

- societatea a dedus TVA in suma de .X. lei si a înregistrat cheltuieli deductibile în suma de .X. lei din factura nr..X./2010 emisa de .X. SRL reprezentand prestari servicii, fara a face dovada ca serviciile respective au fost efectiv prestate, respectiv fara a prezenta situații de lucrări, procese-

verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare.

Faptul ca prestarile de servicii nu au avut loc, este dovedit de efectuarea stornării facturii nr..X./2010 prin factura nr..X./2010. Pentru perioada .X./2010 pana la data de .X./2010 s-au calculat **accesorii pentru suma de .X. lei dedusa in mod nejustificat la TVA.**

Desi prin contestatie SC .X. SRL solicita anularea integrală a Deciziei de impunere nr..X./2014 si a Raportului de inspectie fiscala nr..X./2014, societatea nu prezinta documente si argumente in sustinerea contestatiei pentru cele prezentate mai sus.

În drept, sunt incidente dispozițiile art.206 alin.1 lit.c) și lit.d) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare care prevăd :

“ Contestația se formulează în scris și va cuprinde :

c) motivele de fapt și de drept ,

d) dovezile pe care se întemeiază contestația ”.

Totodată în speță sunt incidente și prevederile pct.11.1 lit.b) din OPANAF nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căror :

“Contestația poate fi respinsă ca [...] nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supusă soluționării”,

coroborate cu prevederile pct. 2.5 din același act normativ, potrivit căror :

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv ”.

Incidente speței sunt și prevederile art.213 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de art.249 și art.250 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 249

Sarcina probei

Cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege.

Art. 250

Obiectul probei și mijloacele de probă

Dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri, martori, prezumții, mărturisirea uneia dintre părți, făcută din proprie inițiativă sau obținută la interogatoriu, prin expertiză, prin mijloacele materiale de probă, prin cercetarea la fața locului sau prin orice alte mijloace prevăzute de lege”.

precum și de art.65, alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatorului.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Având în vedere considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție din Decizia nr..X./2010, se reține că *“motivarea contestației în procedura administrativă se poate face, sub sancțiunea decăderii, în termenul de 30 de zile în care se putea formula și contestația administrativă, iar nedepunerea motivelor în acest termen duce la respingerea contestației ca nemotivată”.*

Pe cale de consecință, cu privire la impozitul pe profit aferent sumei de .X. lei reprezentând cheltuieli efectuate în perioada 2010-2012, TVA în sumă de .X. lei și accesoriile aferente TVA în sumă de .X. lei pentru perioada .X./2010 - .X./2010, având în vedere faptul că S.C. .X. S.R.L. nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept, prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată, se va respinge contestația ca nemotivată, în temeiul art.216 alin.1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.(b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

2.4. În ceea ce privește susținerea societății referitoare la faptul că “Se menționează în actul de control că în declarația 101 depusa de societate la rd.38 se înscrie o pierdere de recuperat din anii precedenți în sumă de .X. lei, fără a se face o verificare și o motivare de ce nu se acceptă această pierdere, singurul fapt doar că societatea în declarația anterioară a înscris o altă sumă ca și pierdere de recuperat [...]”, organele de soluționare rețin că potrivit art.85 art.86 și art.87 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 85 - Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) **prin declarație fiscală**, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

b) **prin decizie emisă de organul fiscal**, în celelalte cazuri.

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și în cazurile în care impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat sunt scutite la plată conform reglementărilor legale, precum și în cazul unei rambursări de taxă pe valoarea adăugată.

ART.86 - (1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere.

(2) Pentru creanțele administrate de Ministerul Economiei și Finanțelor prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin ordin al ministrului economiei și finanțelor se pot stabili și alte competențe pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspecției fiscale.

(3) Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, și în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit [art. 89](#).

(4) Declarația fiscală întocmită potrivit [art. 82](#) alin. (2) este asimilată cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificări ulterioare, și produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia.

(5) În situația în care legea nu prevede obligația de calculare a impozitului, declarația fiscală este asimilată unei decizii referitoare la baza de impunere.

(6) Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și înștiințări de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată.[...]”

Astfel, potrivit prevederilor legale de mai sus rezultă că decizia de impunere reprezintă act administrativ fiscal, **iar declarația fiscală este asimilată cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificări ulterioare și produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia.**

De asemenea, se reține că potrivit Anexei 9 referitoare la Instrucțiunile de completare a formularului 101 "*Declarație privind impozitul pe profit*", cod .X., se înscriu la pct 3. Secțiunea B "*Date privind impozitul pe profit*", rândul 38 "*Rândul 38 - se completează cu valoarea pierderilor fiscale de recuperat din perioadele anterioare atât din activitățile din România, cât și din cele din surse externe.*"

2.5. În ceea ce privește susținerea societății referitoare la faptul că "[...] impozitul pe profit datorat pentru perioada .X./2010-.X./2010 este în suma de .X.lei, sumă ce constituie impozit suplimentar, fapt ce nu este adevărat în condițiile în care [...] societatea declară impozit pe profit în trim.I în suma de .X. lei, trim.II în suma de .X. lei, iar pe trim.III. Suma de .X. lei, deci în total de .X. lei, impozit declarat de societate de care nu s-a ținut cont.", organul de soluționare a contestației reține faptul că societatea contesta modul de calcul al impozitului pe profit pentru perioada .X./2010-.X./2010 fara a tine cont de faptul ca in anul 2010 au existat doua perioade fiscale distincte si anume .X./2010-.X./2010 si respectiv .X. /2010-.X./2010 si uziteaza de constatările organelor de inspectie fiscala cu privire la modul de declarare de catre societate a impozitului pe profit pe primele trei trimestre fara a tine cont de faptul ca pentru perioada fiscala .X./2010-.X./2010 societatea a depus declaratia 101 privind impozitul pe profit cu o diferenta de impozit de recuperat in suma de .X. lei, iar in ceea ce priveste modul de calcul al impozitului pe profit, societatea nu a prezentat Registrul de evidenta fiscala, desi organele de inspectie fiscala au solicitat punerea la dispozitie a acestuia prin adresa nr..X./2014.

*

* *

Prin urmare, având în vedere cele precizate, prevederile legale în materie, documentele anexate la dosarul cauzei, se reține că pentru pct.2 contestația se va respinge ca neîntemeiată și nemotivată pentru:

- **impozit pe profit in suma de .X. lei, și**
- **taxa pe valoarea adaugata in suma de .X. lei;**

*

* *

Referitor la accesoriile în sumă de .X. lei aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar în sumă de .X. lei și accesoriile în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilita suplimentar si ramasa de plata in suma de .X. lei, stabilite de organele de inspectie fiscală prin decizia de impunere contestată, se reține că stabilirea de majorări de întârziere în sarcina contestatarei reprezintă măsură accesorie in raport cu debitul.

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată, iar prin contestație nu se prezintă argumente privind modul de calcul al majorărilor de întârziere, SC .X. SRL, datorează și accesoriiile în sumă de .X. lei aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar în sumă de .X. lei și în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în suma de .X. lei, aceasta reprezentând măsură accesorie în raport cu debitul principal.

Însă, întrucât nu poate fi defalcat cuantumul accesoriiilor aferente impozitului pe profit și TVA pentru care s-a respins ca neîntemeiată contestația de cel al impozitului pe profit și TVA pentru care s-a respins contestația ca nemotivată și conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" se va respinge contestația ca neîntemeiată și nemotivată pentru acest capăt de cerere.

3. Referitor la solicitarea de anulare a Dispoziției nr..X./2014 privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X., cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor are competența materială de a soluționa acest capăt de cerere în condițiile în care Dispoziția de măsuri se referă la înregistrarea de către SC .X. SRL în evidența contabilă a deficiențelor constatate prin Raportul de inspecție fiscală nr..X./2014.

În fapt, prin Dispoziția nr..X./2014 privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală s-a dispus măsura de înregistrare în evidența contabilă a deficiențelor constatate de organele de inspecție fiscală.

Prin contestație, societatea solicită anularea Dispoziției nr..X./2014 privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală având în vedere argumentele prezentate în contestație cu privire la obligațiile fiscale stabilite suplimentar, contestate.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.205 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

"(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.[...]"

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin.(3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat."

coroborat cu prevederile art.206 alin.(2) din același act normativ:

“(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

De asemenea, art.209 alin.(1) lit.a) și c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

“(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 5 milioane lei, precum și pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale de inspecție/control;[...]

c) Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de 5 milioane lei sau mai mare, pentru contestațiile formulate de marii contribuabili, precum și cele formulate împotriva actelor enumerate în prezentul articol, emise de organele centrale de inspecție/control, indiferent de cuantum.”

Potrivit acestor prevederi legale, se reține că Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și structurile regionale cu atribuții în soluționarea contestațiilor au competența de soluționare numai pentru contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare și numai pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale.

Prin urmare, având în vedere dispozițiile legale imperative citate mai sus și întrucât măsurile stabilite în sarcina SC .X. SRL prin Dispoziția nr..X./2014 privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, nu se

referă la stabilirea măsurii de diminuarea pierderii fiscale, se reține că Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu are competența de soluționare a dispoziției de măsuri în cauză, aceasta intrând în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ fiscal contestat, în conformitate cu prevederile art.209 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente”.

Conform pct.1 din anexa nr.(2) la OMFP nr.1939/2004 pentru aprobarea formularului Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, *“Formularul Dispozitie privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala reprezinta actul administrativ fiscal emis de organele de inspectie fiscala în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite.”*

Totodată, pct.5.1 și pct.5.3 din OPANAF nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, prevede că:

“ 5.1. Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art.209 alin.(1) din Codul de procedură fiscală sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.[...]

5.3. Prin alte acte administrative fiscale, prevăzute la art.209 alin.2) din Codul de procedură fiscală, se înțelege actele administrative fiscale emise de organele fiscale competente, altele decât cele stipulate expres și limitativ la art.209 alin.1) din Codul de procedură fiscală și pentru care competența de soluționare a contestațiilor aparține organelor fiscale emitente.”

Din coroborarea prevederilor legale invocate și având în vedere că măsurile stabilite în sarcina SC .X. SRL prin Dispoziția nr..X./2014 privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nu vizează stabilirea de obligații fiscale, ci măsura privind înregistrarea în evidența contabilă a societății a deficiențelor constatate în Raportul de inspecție fiscală nr..X./2014, rezultă că soluționarea contestației pentru acest capăt de cerere intră în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X..

4. Referitor la solicitarea privind suspendarea masurilor asiguratorii impuse prin Procesul verbal nr..X./2013 și Procesul verbal nr..X./2013, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care cererea de revocare a măsurilor asiguratorii nu se află în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin contestația formulată, SC .X. SRL solicită suspendarea Procesului-verbal nr..X./2013 și a Procesului verbal de sechestrul asigurator pentru bunuri imobile nr..X./2013.

În drept, prevederile referitoare la calea de atac împotriva actelor prin care se dispun măsurile asiguratorii sunt stipulate la art.129 alin.(11) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„Art.129(...)

(11) Împotriva actelor prin care se dispun și se duc la îndeplinire măsurile asiguratorii cel interesat poate face contestație în conformitate cu prevederile art.172”.

În conformitate cu prevederile art.172 alin.(1) și alin.(4) din același act normativ:

„Art.172

(1) Persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii.(...)

(4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență”.

Prin urmare, din coroborarea textelor de lege citate se reține că solicitarea **S.C. .X. S.R.L** de suspendare pe cale administrativă a Procesului-verbal nr..X./2013 care a stat la baza emiterii Deciziei de instituire a măsurilor asiguratorii nr..X./2013 și a Procesului verbal de sechestrul asigurator pentru bunuri imobile nr..X./2013, emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X., este de competența instanțelor judecătorești, motiv pentru care Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul ANAF nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere.

Pentru considerentele arătate și conform temeiurilor legale invocate în prezenta decizie, precum și în baza prevederilor art.214 alin.1 lit.a) și alin.3, art.216 alin.1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct.11.1 lit.a) și lit.b) și pct.10.1 din OPANAF nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1. Suspendarea soluționării contestației formulate de **SC .X. SRL** din **.X.** împotriva *Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr..X./2014*, act administrativ fiscal emis de Administrația Județeană a Finanțelor Publice **.X.**, pentru suma de suma de **.X. lei**, reprezentând:

- impozit pe profit in suma de **.X. lei**;
- dobanzi/majorari de intarziere impozit pe profit in suma de **.X./**;
- penalitati de intarziere impozit pe profit in suma de **.X. lei**;
- taxa pe valoarea adaugata in suma de **.X. lei**;
- dobanzi/majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de **.X. lei**;
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de **.X. lei**,
- impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice în sumă de **.X. lei**,
- dobanzi/majorari de intarziere aferente impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice în sumă de **.X. lei** ,
- penalitati de intarziere aferente impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice în sumă de **.X. lei**, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea definitivă a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

2. Respingerea ca neîntemeiată și nemotivată a contestației formulată de **SC .X. SRL** din **.X.** împotriva *Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr..X./2014*, act administrativ fiscal emis de Administrația Județeană a Finanțelor Publice **.X.**, pentru suma de **.X. lei**, reprezentând:

- impozit pe profit in suma de **.X. lei**;
- dobanzi/majorari de intarziere impozit pe profit in suma de **.X. lei**;
- penalitati de intarziere impozit pe profit in suma de **.X. lei**;
- taxa pe valoarea adaugata in suma de **.X. lei**;
- dobanzi/majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de **.X. lei**;
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de **.X. lei**..

3. Constatarea necompetenței Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor și transmiterea contestației formulată de **SC .X. SRL** împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de inspectia fiscală nr..X./2014 Administrației Județene a Finanțelor Publice **.X.**, spre competență soluționare.

4. Constatarea necompetenței materiale a Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor privind contestația formulată de **S.C. .X. SRL** împotriva Deciziei de instituire a masurilor asiguratorii nr..X./2013 emisă în

baza Procesului-verbal nr..X./2013 și a Procesului verbal de sechestru asigurator pentru bunuri imobile nr..X./2013, emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului .X., soluționarea acestui capăt de cerere intrând în competența instanțelor judecătorești.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel .X. sau la Curtea de Apel .X., in termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR GENERAL